

Sy-li spěwał,
Pilnje džětaš,
Strowja će
Swójbny statok
A twój swjatok
Zradny je.

Za staw sprócny
Napoj mócný
Lubosć ma;
Bóh pak swěrný
Přez spar měrný
Čerstwosć da.

Njeh ty spěwaš,
Swěrnje džětaš
Wšědne dny;
Džeń pak swjaty,
Duši daty,
Wotpočń ty.

Z njebjes mana
Njeh ći khmana
Žiwnosć je;
Žiwa woda,
Kiž Bóh poda,
Wokřeń će. P.

Šerbske njedželiske lopjeno.

Wudawa so kóždu šobotu w Šmolerjez knihicziščetni a płaczi šchtwórtlětnje 15.— hr.

Judica.

Jef. 43, 24., 25.

Haj, mi by ty šluženja nacznit se šwojimi hrěchami a by mi prózu naložil se šwojimi šlósćemi. Ja, ja šahubjam tvoje pschěstupjenje šwoje dla a njespominam na tvoje hrěchi.

Judica, to je „šudž!“; pschirunaj mješ intonacijemi czo. 37: Šudž mje, Božo, a wjedž mi moje prawo pschecziwo temu njeswjatemu ludu, a wumóž mje wot tych jebatych a štych ludži. (Psaln 43.)

Šwjaty spěwaš, kotrehož by s njeprawom, kaž tež džěniški džěń šo husto došč stawa pola pobožnych šchěščizjanow, hanili a dla jeho kruteje wěry wušměchowali, njecha a njemóže šo šam wječicž nad šwojimi móžnymi njespcheczelemi, a pschepodawa tehodla šwoju wěž Bohu, prawemu šudnikaj, t rosšudženju: Šudž ty mje, Božo a wjedž mi moje prawo!

Naschim pobožnym wótzam paš běšce šwjaty spěwaš se šwojej wulkej nusu, kotruž jemu jeho pschecziwnizy s njeprawdu pschihotowachu, se šnamjenjom na Šhrystuša, wo kotrymž šwjaty Pětr nam wobšwědčuje, šo wón žaneho hrěcha njeje czińit, tež šo njeje žane jebanje wo jeho reče namakašo, kiž šabo nješwarjesche, hdnž šwarjeny běšce, a nješroželche, hdnž czerpjjesche, ale wón to poruczi temu, kotryž prawje šudži. (1. Pětr. 2, 22.)

Luteho šwjateho Božeho, kiž wo žanym hrěchu nicžo njeswjedjesche, je nětk Bóh ša naš hrěch šczińit, šo bychmy my wo nim prawdosč byli, kotraž psched Bohom płaczi.

Šwjaty póšt staja nam jeho psched woczi; wón dže nětk po šwojim bolostnym a czerpjenskim puczu ša naš. Še šwojim

milym wócžtom pohladuje wón na tebje, luby šchěščizjano, a rjeknje: Wi by ty šluženja nacznit se šwojimi hrěchami a by mi prózu naložil se šwojimi šlósćemi. Ja, ja šahubjam tvoje pschěstupjenje šwoje dla a njespominam na tvoje hrěchi.

Tu špomina někotryžkuliz na snate šlowo šwjateho pišma: Bóh budže wóttreč wšchitke šlyšy s jich wocžow (Šjerwj. Jana 7, 17), a džerža šo tutych šlowow, dokež běšce jeho žiwjenje šlyšow a bolosčow polne. Jeho tróšcht je, šo wón, šhudemu šazarej podobny, wo šbóžnych njebješach bohata mšdu a šarunanje namaka ša wšchu tu dostatu prózu a wobčežnosč.

Ale hlaj! wón šo jara myšli. Š taš lohlej prózu wěčnu šbóžnosč a towarštwow š Bohom njedostanje! Šajzy dha by czi, kotrymž Bóh wóttreč budže wšchitke šlyšy s jich wocžow? Šrótko přjedy (šcht. 14.) rěczi šwjaty wuczet Jan wo tych, kotřiž wšchal by pschishli s wulkeje tšchnosče, ale by šwoje drašty wumyli a je wuběli wo jehnjecžowej krowi.

Teho dla šlyšy! To jene a jenicžke, šchtož móže nam wěčne towarštwow š Bohom dacž, je a wostanje teho jehnjecžowa krej, na šchizju pschelata, je a wostanje niz na šch šchiz, ale je ho šchiz, niz na šch a próza a wobčežnosč, ale je ho šluženje a próza. Wěčnu šbóžnosč móžesč jeno dostacž psches hórke czerpijenje a wumrjecze teho, kotryž tu psches profetowy röt t nam rěczi, kotrehož nětk wo šwjatym póštnym cžaku pschewodžamy wot hańby do hańby, a kiž wot šwojeho šchizža dele kóždemu na jimaze waschnje do wutrobny wola: Wi by ty šluženja nacznit se šwojimi hrěchami a by mi prózu naložil se šwojimi šlósćemi. Ja, ja šahubjam tvoje pschěstupjenje šwoje dla a njespominam na tvoje hrěchi.

Bohlada j na jeho služenje a prózu, to je na czerpjenje, trjudo-
dowanie, saplutowanje, wužméchowanie, hanjenje, kotrež so jemu
dosta — tvoje dla, spominaj na słowo, wo nim pišane: wón nje-
besche swój kšič — a to tvoje dla; myšl na jeho duchowne
czerpjenje, na bolosće jeho dusche, jako czi, kotrymž chyzšche se
swójim czerpjenjom a wumrjeczom towaštvo s Bohom sašlu-
žič, jeho wužméchowachu a na kšič pschibichu, kšich jeho pró-
stwu: Wótče, wodaj jim; pschetož woni njewjedza, sčto činja.
A hdyž ty nětk hišče cželnym lóschtam holdujesch a so se swět-
nymi wjebelemi helčžisch a pleńčžisch, dha by tež tajki, a ty by
woprawdže tajki, a njeje trjeba wjele słowow, tebi to haśle rose-
stajič. —

A nětk wón rjeknje: Ja, ja sahubjam tvoje pschestupjenje
swoje dla! Swoje dla potajkim je ho služenje a próza, je ho
czerpjenje a wumrjecze — o kak wulka je moja wina!

Jeho dla moji ch pschestupjenjom sahubjenje, moji ch
hrěchow wodacze, jeho dla moja sbóžnosć, mo je wumoženje
— o kak wulka je jeho hnada!

Mo je dla! kšescžijano, pań dele na swoje kolena a cžin
pokutu!

Jeho dla! O kajke posbchowaze, moju duschu pschemoža-
ze słowo! Smy wjele hrěchow cžinili, tola Bóh ma wjazy
hnady; hdyž hrěch je so móžny scžinil, tam je hnada hišče
móžnišča.

O Jezu! tvoje rany
Esu stajnje namakane
To morjo hnady wschej'.
Sčtož s pokutu k nim hlada,
Na teho hnada pada;
S nim do wěcznosće derje stej'.
Samjeń.

Wotrocž.

W słowakškej rěčži spišaka Kristina Kopywa.

(Potracžowanie.)

Wobkedžbowasche jeho wot teho wotomila sem, jako mlody
cžlowjek k přenjemu rasej ja njeho po wodu k studni džěsche a so
potom w jeho kšudej budzy k njemu khdže a tak pscheczelni-
wje s nim rěčesche, jako by stareho Davita lubo měl, jeho, ko-
trehož ničto lubo njemějesche a kotrehož běchu czi najbližšči
wopuschčžili. S njedowěrjenjom kedžbowasche starz na mlodžen-
za, hacž njebý do hrěchow padnył, w kotrychž běchu drusy kšes-
seženjo živi. Tola podarmo! Hacž do džěbnischoho njewuhlada
ničto masaneho na jeho žiwjenju — bě bjes poroča. Njepije-
sche, njeselesche, snajesche Bože kasnje, kotrež běchu Židam pschi
horje Sinai date, a džeržesche je tež džěń wote dnja. Žid wje-
džesche, so mlodženz Boha lubowasche a so woprawdže tež cžlo-
wjekow lubowasche. Skradžu so napraschowasche, tola njebě tu
žaneho kšuhoda, kotremuž njebý Method hižo s něčim poslužil.

„W smje“, tak bě stary nózny stražnik powjedal, „jako wal-
cžil drjewa na kšribjecze s lěša domoj njesech, doščehnjechu mje
Dndražikež, a Method kšoczi hnydom s woja, poskiczi mi swoje
městno k sedženju a džěsche kam pěšchi pódla wosa hacž k swojej
budzy.“

A w nalěczu, jako pola Dndražikež na pole worachu, bě
kam starej, wobožnej wudowje Dinarzy polo srył, kotrež mě-
jesche pódla jich polow, hacž runje so kóždy psched nej bojesche,
dofelž móžesche tak bjesbóžnje sašiwacž. Hacž do džěbnischoho
njebě jej ničto ničto dobreho wopokasal kšiba tutón zusy mlo-
dy cžlowjek. —

Njeběchu to wulke skutki, kotrež to dočonjesche; njebý to tel
mohł; bě džě tola jenož jednory wotrocž. Tola jene bě wěste,
wón spóšna, sčto ludžom pobrachowasche, a hdyž bě to w jeho
mozach, kšuzesche jim s lubosćju. Haj, cžinjesche to, jako to do
zpska hinał njemohł. —

Žid bě na to kedžbowal, kak so jako wotrocž potaže, a hacž
to bórny njelhmantý njebudže. Tola tu něotre lěta hižo psche-
býwajo pytný, so Dndražiwmi pschichodni kšnojo ženje tak na
tuteho wězy njekedžbowachu kaž tutón wotrocž. Sčtožkuli k wu-
porjedženju namaka, njedch w kšěži, njedch w hospodarštwje, bu
swuporjedžane, dofelž Method swojeho knjesa k tomu nawabi.
Elieser kam njese Abrahamej swěrnischo kšuzič dohl, hacž tu-
tón wotrocž hlupemu burej.

Žid mějesche Dndražika sa hlupeho. Gusto tež widžesche, kak
to pola njeho nasad džěsche, město teho, so by doprědka sčto; tola
jeho na to kedžbliweho scžinicz, na to kšebi ani njepomyšli. Sčto
starasche jeho tež tutón póhan! Wón jeho runje tak sazpiwasche,
kak bur Žida. Žid pytný, so bě Method mudrišči hacž jeho
hospodar, tola ženje njewuškyscha, so by wotrocž wo swójim
hospodarju hinał rěčal hacž s počesčžowanjom a s lubosćju.

Wšcho nad nim bě cžiste. Bě mlody. Dndražikež mějachu
džowku, Petrascheyz dwě. Studžěń bě runje psched wotnami
Žida. Kedžbowasche, hacž pola njeho ničto podobneho njewu-
hlada, kak pola druhich mlodych ludži; ludžo mjenowachu to žort
a pnyšle mlodžiny. Gusto wuhlada tam wschě kš holzy a Metho-
da jim wodu cžerpajo a pscheczelniwje s nimi so rošmotwjeso;
posbčowaschu so jemu a wón jim, jako by jim s bratrom býł.
Chyzjo abo nočyzjo pschirunowasche jeho Josefej w Egyptow-
škej. Hacž runje běschtej Petraschowej džowzy hewal kšětro dži-
wjej, běschtaj pschěžiwjo njemu tak někak pschistojnej, haj, buschtaj
kam jara pěknej, dołhož nětk Method husčžischo Esamka wo-
pytowasche.

Jako bě Method sańdženy tydžěń k njemu pschichol, bě so
Žid swjeshelil, dofelž so jemu dolžny cžujesche a dofelž by hižo
dawno rad mlodženzej lubosć někak wotrunal; nětk pschindže
mlodženz kam, so by jeho wo posluženje prošyl.

Drje nikomu na swěcže njebý Davit to k lubosćzi cžinil,
tola dofelž Method kam jeho wo to prošesche, swoli wjeshelny do
teho, tola so woprascha: „Cžehodla prózujesch so ty takle sa
kšuhoda? Sčto stara cze tutón? Ma starschich a pschiruwšnych,

njedy ho tuczi sa njeho staraja!" To prajizy cžakafche starz na nčlajle hrosne fłowo, kotrež by Method pschecžimo Petraschczom wuprajit.

„Wšcže, řuřodže“, rjekny wotrocžt, „ty dyrbiřč Boha twojeho Anjesa lubowacz s žyfej wutrobu a twojeho bliřčeho jako řebje řameho! Byč-li na pschickad ja řam řhoru byi, by mi to teř jara lubo bylo, by-li řo řchto sa mnje staraf. — Starschey lubujetaj Šsamřa; hdyž pař nejstaj hacž do dženřa ničžo sa njeho cžinitoj, dyrbjju to ja cžinicž! Bóh da mi tutu myřli a ja řebi myřlu, řo budže dobra rada sa nich něřchto dobre.“

Řaj, we wřchém dyrbjelche starz mlodeho řcheseřana wobdřiwacz a lubowacz, jenož jeneho dla hidžeřche jeho řloro, a to tehodla, dofelž jeho s jeho Řhryřtuřom na pokoj njewostaji řřchezo řařo jenu wo nim powjedafche, pschi řoždym řtamje řtarehoř řakonja řpominařche na njeho, řožda rořmořwa řřoncži řo je řłowami: „Wón Wař lubuje!“

Starz Dabit nočžyřche řebi na tute rořmořny myřlicž; hdy by je řabyčž mořli, njebu řebi teř něřkole na nje myřlit. Čže řodla bě jenu domořli, cžitacz řtamwřny wo tym, kotryž dyrbjelche řon byčž, řiž řłowu hada rořtepta, kotryž dyrbjelche Abrahama rowe řymjo byčž, w kotrymž dyrbjachu pořohnowane byčž wřajřtle narody na řemi, kotryž dyrbjelche Dabitowy řyn byčž, řon řlubjenny Meřřias! —

Jeho nabořina bě řaf dobra; bě to nabořina lubořeže! Wona wula řo do wutrobny řarza, psches njeprowdu řtwjerdajeneje, řaž řojazy woliř. By-li Dabit prjedy Řhryřtuřowu wučžbu řnař, by řo jenož wuřmjař, pschetož s řnyř, řotřiž wokořo njeho řiwi řechu a řo řcheseřenjo mjenowachu po řamnym Řhryřtuřu, njebechu řola řadyn po jeho wučžbe řiwi. Šřwarjachu, řelachu, řo biřachu, mořdowachu, řradnyřchu, řonjachu řo wot jeneho řudniřtwu na druře a njewodawachu ředyn druřemu. Řhodžachu řemřchi, njecžinjachu pař po tym, řchtož bu řim řředowane.

(Pořracžowanje.)

Zyrfej a řat.

Wo tym, hacž najřha řařřta wřřchnořč najřchey řrajnej zyrřwi řřebne řjenjeřny wuplacži abo niř, řo něřkole w nowinach wjele řiřche, wuřebje teř tehodla, řo wřřchnořč řařo řas wuřřewja, řo ničžo řlacžič njebudže a njetrjeba. Tuta wěřka njeje hiřchče řu řhwilu řaf dalořo, řo by wřřchnořč prajičž mořla: Wny njepřacžimy, dofelž njetrjebamy! a řo by řrajna zyrfej prajičž mořla: Wny mamy dořpolnje prawo a řadamy a bjerjemy! Řola dře je najdlěje řralo, a wěř řo bórřny rořřudži. Doniž to njeje, ma řrajna zyrfej řaž w njeř řožda wuřada pschickřřchnořč, wřřcho cžinicž a pschewjeřč, řchtož je něřaf zyrřwi a wuřadam řpomozne.

A hdyž wuřady a zyrfej něřchto wuwjedu, njech to řiwědči wo tym, řo to zyrfej je a řo to zyrřwino wuřady řu, a řo řo to w jeneř řcheseřanifej zyrřwi řtawa a niř w řwěřnym řtaczje abo mjeř řtatami, s kotrychž pschezo ředyn bóle hacž řon druři na to řlada, řař by najwřazy řam řa řebje měř. Š druhimi řłowami: Čchtož řo řtanje, njech řo to řaf řtanje, řo je to jene wobřwědčjenje teho, řo řmy my w najřchey řrajnej zyrřwi ředyn zyrř a řo řwiřř a řwjařř a móž a řhřnořč tuteho zyrřka je řcheseřanřřa wěra, řotraž lubořčž řředuje, řu lubořčž ř bliřřchemu. Pschetož řnyř, řotřymž je řaf něřkotrřřkuli něřřle řon najbliřřchi — po Anjeřowym pschirunanju! — je řich dořčž; pschedny wřchém řu to řařřle domy, ale pař teř wuřady. A řa nuřa je řu a řam wulka, řara wulka, a řradanje je w řaf něřotřym řařřřim domje! —

Šo by řo to najnuřniřche řtařo a to bórřny a řnyřdom a řo najmořeřchey nuřny wotřomřalo, je řo pod cžestnym pschedřřhd-

řtwom řrajneho biřřepa wubjerř pomozu wutworit. Do tuteho řřluřha teř, řaž bu řižo řas naspomnjene, pschedřřnda nashče řerbřteje řředarřřteje řonferenřny, ř. řarař Domasřřka. —

Šřmjerčž je pořřjeta do dořbčža! Řhryřtuř je nashče řiwjenje!

Řłož: We rowi je měř.

1. Row řomorka je, — řo řhowaju cžeka — wřřchě wo řemi; — Anjeř řmjerčži móž řřemi; — Duř řiwny nash je!
2. Row cžaka na nař, — řmjerčž řhodži ř nam — wřřchelate řucže; — řo řotujmy řucže — na jehnjecža řwař!
3. Row řiwjeczeny je; — nash Šbóžniř řam — w rowje je pořř, — nad řmjerčžu je dořř, — řral řiwjenje je!
4. Teř row ma řwóř cžak. — Řa řudnym dnju — řahinje řemja, — jej-řtopy řo řřemja, — my řtawamy řař!
5. By wěricž řy mořli, — by wuřladař — řrařnořč řy Bóžu, — Šdžež ř wěcžnemu řbožu — je Řhryřtuř cže řmuř!
6. Šřmjerčž pořřjeta je! — Šař řtawacz wřřcho cžeka — b'dže ř rowa, — hdyž Bóži řłož woa: — něř řřtawaježe!
7. Šłaj Řhryřtuř řu je! — Wón wjedže je řřřřka, — je řmjerčže; — budž jenu cžeřč wěcžnje, — wón řiwjenje je!
8. Wřřcho cžeka dže řpacž; — na řudnym dnju — řařo pař řtanje — hdyž řutrowne ranje — Anjeř wulki b'dže dacž!
9. Wřřcho řahinje řu! — Wřřchě řotajniřtwu — wotřnyčž Bóh budže — we pschichodnym řudže, — Bóh řoždom' da mřdu!
10. Š wjeřelmy řo! — Wřřchohomóžny Bóh — s Anjeřom je wěcžny; — wřřcho řřuži řom' ř cžeřčži, — w nim řiwe je wřřcho!

ř. W.

Še Šřerbow do Šřerbow.

Wobřarujemy, řo řu řo je Šřerbow řłožny namakate, řotrež woařa: „Ně, něřř my teř ničžo řa nuřucžerřjazyřny w Řuhrřřkej a pschi Řheinje njedamy!“ abo podobnje. Řole njemóže a njekně bjeř wřřcheho řrořřta psches Šřerby hič! Šdyž něřdže Řěmž — a byřnjež řařřojniř byř — řubu wocžini a nař Šřerbow řani, řwoařa řo řnyřdom Šřerbjo do řromady a wuřřamřnu, řo tuteho jeneho dla njepřřřřndu na pomoz řam řym řtam, řaj řy řazam, řotřiž nuřu cžerřřa, a to tehodla, dofelž řo řu woni ř jeneho řuda ř tuty řjenym. Řo je něřchto, řchtož je pschecžimo wutrobje Šřerba, řaž řo řam to, řunje ř řta řřř Šřerbow wuřřkucža, a to tehodla, dofelž je pschecžimo řcheseřanřřkej wutrobje. A ř tomu hiřchče něřchto: Řelko řřocž řu cžłowjeřojo pschecžimo řcheseřanřřkej zyrřwi řubu wocžinili a řchto wřřcho řu to prajili a řchto wřřcho hiřchče praja — a to we wřřchěř móžnyř wuřřřřach najřcheho řuda a we wřřchelafich řařřojniřtwach — a Šřerbjo řu mjeřčželi, — řunje řaž teř ř wuřřleho džeřa Řěmžy — řcheseřanřřanřřki řud je mjeřčžaf. Řud a řcheseřanřřanřřny řarřřchi! Šřu cžakř byř, řo je řo na to cžakalo, řo řo nashči řcheseřanřřanřřny řarřřchi, nash řcheseřanřřanřřki řerbřřki řud řiba, řběhne — ale —! Šdyž to jenož řowolaři řařřojniřny a řařřupjerjo zyrřwje cžinja, njeje to dořčž, a njepřřchecželej je řohřo prajičž: Woni to cžinja, dofelž dyrbjaj! — Řolitiřa njewuwjedže nash zyrřny něřřřki řud a řraj — a ř nim nař Šřerbow! — ř tuteho řubjenřtwu na wřřřowocž jeneho wěřneho řrajazeho řboža a řiwjenje, — ale řunje řaf malo my Šřerbja ř poliřiku dořbudžemy wřřřowocž řařřleho řrajazeho řpomozneho byčža a řiwjenje. Něřchto druře je hiřchče řřjeba, ně, je pschedewřřchém řřjeba jenotřiwemu řaž řudej: to je wěra, řrawa řiwa wěra, řotrežž druře mjeno řeka: řiwe řjednocženřtwu ř Bóhom řu na tutej řemi. Š tutej dořbudže řebi

lud kaž jenotliwy wěsty jakožt sa wěrne sbožo, sa žiwjenjahódne žiwjenje. Galle s mozu tuteje wěry je jenotliwy kaž lud runy mudremu twarzej, wo kotrymž našy sbóžniš rěčti na kónzu wulkeho předomanja na horje; hewaš runa ho njemudremu a wono płaczi: „a jeho pad bě wulki!“ (Mat. 7, 27). Sa pschichod njewěščeži nichtón nicžo dobrego, pschede wšchém pschitomny čžaš niz, tuž hladajmy, so stejimy na wěstym krunym jakožku, tón jenotliwy, tón lud! Wšcha liwkošč, wšcho s ramjenjomaj sczahowanje, wšcho „mje to nicžo nještara“ a wšcho „mi je to wšcho jene“ a wšcho podobne sadžerženje w tym, sčtož kšchesczanskeje nabožiny, wšcho to won s naš a s našeho luda, potom budže lěpje s nami w tutym čžaku a we pschichodže, potom budže lěpje s našim politiskim, narodnym, hospodařskim, do žyla s našim žiwjenjom!

S bliffa a s daloka.

Se Sakskeje: Sakske ministerium kulta bě 24. januara wulkaš wudaš, so maja ho te knihi, kotrež dyrhja ho po druhim wulkašu jich wobřaha dla se schulskich knihownjow wotstronicž, taš pschetrjebacž kaž štara papjera, t. r. po wotewjacžu seschiwkow ho inicžicž. Towarštwu štarschich sa Drježdžany a wokolinu pschecžiwu tutomu protestuja a w swojim proteščje wupraja: „Sničženje tutych knihow, kotrež su — njech to t tomu, sčtož w nich čžisčezane, stejich kaž čžesč — kulturne kubo, njeje nicžo druhe. Hacz to, sčtož potomnizy šhorle Wulkeho dokonjachu, kotsiž germanisko-póhansku ludowu litteraturu, wot njeho hromadženu, snicžichu. S tym nacžini ho kulturje a litteraturje schłoda, kotraž ho ženje wjazh sarunacž njechodži. Posdžisčje čžasny budža nam t hantibje tole jene spocžinanje barbarow na kulturnym polu mjenowacž. Kšchesczansky štarschi tehodla pschecžiwu tajtemu snicženju knihow protestuja a namjetuja, so by móžno bylo, so tajzy, kotsiž hebi te knihe waža, tešame kupja. S tym ho s dobom wjetšeho pjenjesa wudobudže hacz s tym, so ho kaž štara papjera pschetrjebaja!“ — A sčto stanje ho to pola naš s tajkimi knihemi? — Hewaš pschezo wědomosč a stawišnarjo šwarja, so je ho w šandženych čžasach dyš a dyš tajšeho stawo a wjele dobrego a wažneho snicžilo. Šdže tucži to nětke wostawaju, so protest jenož kšchesczanskim štarschim pschewostaja? —

Na šamžnym dnju — 3. mērza — su tute towarštwu kšchesczanskich štarschich tež wótry protest šapóžile pschecžiwu tomu, so bu snaty wucžet šapóžlanž Arzt sa wotkřejšneho schulškeho radu sa Drježdžany pomjenowany. W tutym proteščje ho praji, so nimaja tajkich nužow sa šhmanych, so bychu se žobnowanjom w šastojnstwje schulškeho radžicžela štutlowali. —

S Budestez. Pschezo šašo se šerbškich wošadowo praschenja sa šchtucžkami, kiž buchu tu 8. junija 1920 pschi šwjecženju nowych wulkich, 86 žentnarjow čžezšich bronzowych swonow na Božich šlužbach pschednoschene. Dofelž je listypřibanje wobčezne a drohe, ho šchtucžki tu sa wšchěch wošjewja, kiž maju šajmanje. Šoždy swón ma šerbste a na druhej stronje němste napřimo. Wulki swón ma šnamjo kšhiza a je předař kšchesczianskeje wěry. Šsrěni swón ma šnamjo šhelicha a je předař kšchesczianskeje luboščje. Maty swón ma šnamjo kótwizy a je předař kšchesczianskeje nadžije. Na tute šnamjenja a na swony napřibane šchpruchi ho šchtucžki pocžahuja, kiž buchu pschi Božej šlužbje prajene. Šserbski šwjedženški předař, njeboh šarar Waktar, po wucžitanju texta swony taš postrowi:

Šlincžje swony, šhncžje špěmy
A njebešam psches wošadu,
So by Šóh, našy Wóczez mily,

Šštyšat džat a modlitrow!
Šlincžje špěmy, šhncžje šwony
Štubošo do buschow nam,
So by žyly šwět byt pošny
Božej čžesčje tu a tam! —

1. Nětš paš wostanje wěra!

Šaj, wěra šbóžnyčžinjaza
Šches Božu hnadu wostawa,

(Wulki swón šapocžnje přěni křócž s móžnym šłogom nad nutnej wošadu psches hory a došy šlincžecž.)

2. Nětš paš wostanje lubošč!

Ščto druhi swón nam šwonitčž čže?

Šlaj, Boža lubošč wostanje

A Bože lube džěčzi su,

Šiž lubošč maja t bližšchemu!

(Přenje šwonjenje druheho swona.)

Nětš paš wostanje nadžija!

O šylna, šwjata nadžija,

Šiž štajnje twari na Boža!

Ta šótwiza, ta šodžicžka,

Čže wodž do šbóžnoš' štatofa!

(Ššecži swón šastwoni!)

4. Šaj wěra, lubošč, nadžija — Tu wostanje a pschibywa

A mjes nimi do wěcznosčje — Najwjetšcha šwjata lubošč je! —

(Wšchě tji swony šwój přěni šhěrlyšy špěwaju — — —)

Šištowanja.

Šserbsko-němškim a němško-šerbškim wošadam w Sakskej a w Bruskej: Přozujemy ho taš a hinaš sa našše „Šomhaj Šóh“, kaž sa to, so bychmy tež našim čžesčženym čžitarjam a čžitařtam něšchto hódne pošlicžili, pschi tym namašamy paš pschemašo pomozh psches dopřowanje s našchich wošadow; to hiščje jara šłaza! Našše šopjeňko by hebi hiščje wjazh lubowarjow do byto, bychu-li ho wošady a jich wodžerjo pschecželniwje wo to postarali, so bychu powjesčje a rošprawy wo wošadnych podoběnjach ho pilnje sa „Š. Š.“ šapóžłate a to paš redatorej, paš hnydom do „Šsmolerjež knihařnje“. A hdyž to tu taš wo tole najnaležnišcho sa lěpsche naššeho šopjeňka kaž našchich Šserbow prošymy, pschistajimy tu t tomu hnydom tež jene žyle „šahodne“ dopomnjenje sa tych, kiž džěla pschilubichu, so to njebychu šabšli. — Tuž do šwěrneho, pilneho džěla Šserbam t wužitkej, Šóhu t čžesčji!

Redaktor.

M. D. w Š. sa Šalmarum.

W. w Š. sa Šutry.

Biblija — čžas — čžłowjes.

Ššinaty šhđžen, wot 25. mērza hacz do 31. mērza.

25. **šalmarum:** Mat. 11, 1—10. — šh. 46. — Mat. 19, 16—30.

26. **šondžela:** Jan 19, 4—17, Mat. 15, 20, 21, Łuf. 23, 27—31.

— šh. 85. — Mat. 20, 1—14.

27. **wutora:** Mat. 27, 33, 34, Mat. 15, 25—28. — šh. 666. —

Mat. 20, 20—34.

28. **šrjeda:** Łuf. 23, 34, Jan. 19, 19—24. Mat. 27, 39—44.

— šh. 665. — Mat. 21, 1—22.

29. **ščtwórtk:** Łuf. 23, 43, Jan. 19, 26, 27, Mat. 27, 45, 16.

— šh. 667. — Mat. 21, 23—46.

30. **špajk:** Jan 19, 28—30, Łuf. 23, 46. — šh. 89. — Mat. 22.

31. **šobota:** Mat. 27, 45, 51—66, Łuf. 23, 47—56, Jan 19,

31—42. — šh. 88. — Mat. 23.

Čžisčez Šsmolerjež knihu žisčezěrnje a knihařnje, šap. družštwu s wobmj. rukowanjom w Budyščinje.